

Auditorium Parco Della Musica

In het noordelijke deel van Rome ligt het Parco Della Musica, ontworpen door de wereldberoemde maar bescheiden Italiaanse architect Renzo Piano.

Opgeleverd in 2002 huist dit complex drie muzieksalen en één openluchttheater.

Het bijzondere van dit complex is de organisatie van de drie zalen, ze zijn, mede door een tijdens het gereed maken van de bouwplaats gevonden Romeinse ruïne, in een waaivorm geplaatst, elke zaal staan in een hoek van 90 graden tegenover elkaar. In plaats van de 45 graden die oorspronkelijk voor deze ontdekking de bedoeling was.

De reden waarom ze los van elkaar geplaatst zijn is het geluid, ze zijn dus niet direct gekoppeld en kunnen elkaar niet storen als er twee concerten tegelijk plaatsvinden. Elke zaal heeft zijn eigen grootte en functie, met de klok mee, heeft de eerste en meteen de grootste 2800 zitplaatsen en geschikt voor grote klassieke concerten.

De tweede in het midden van de waaier, heeft plek voor 1200 muzik liefhebbers van experimenteel en klassiek maar ook popmuziek. De kleinste van de drie zalen heeft maar plek voor 700 personen maar uitermate geschikt voor kleinkunst en kamermuziek.

Deze drie zalen zijn aan de onderzijde verbonden door een brede glazen en bakstenen lobby/gang die je meevoert in de loop van de waaier.

In het centrum van de waaier is het vierde theater te vinden, het openlucht theater, wat heel erg doet denken aan een Romeins theater. Die ook dienst doet als rustplaats voor studenten.

Het complex bestaat niet alleen uit deze waaier, hiervoor liggen de kantoren, het informatiecentrum en muziekwinkel, die je tegenkomt als je het complex in loopt.

Dit gedeelte wordt gekenmerkt door de bekende glazen galerij, die Renzo Piano niet alleen bij dit project heeft gebruikt.

Dit complex wordt gebruikt door *Accademia Nazionale di Santa Cecilia*, het plaatselijk conservatorium, hierbij kunnen de studenten goed gebruik maken van die faciliteiten zoals de drie concertzalen, Piano noemt dit niet voor niets een "culturele fabriek".

Achter de waaier ligt een klein openbaar park, verscholen achter de drie concertzalen. Iets wat je echt moet weten te vinden, daarom is het daar ook zo heerlijk rustig. Dit draagt bij aan de rustige sfeer die in het hele complex heerst.

Het meest in het oog springende onderdeel van het complex moet toch wel de vormgeving van de drie concertzalen zijn. Deze zien er uit als grote grijze kevers. Elke concertzaal -in zijn eigen verhouding- heeft 4 in lood uitgevoerde schalen die over elkaar liggen. De schalen zijn over de rechthoekige bakstenen zalen geplaatst en fungeren als extra schil voor het geluiddicht maken van de zalen, De twee kleinste zijn maar twee vierkante bakstenen dozen met de schalen daarover heen geplaatst, de grootste heeft niet de ruimtelijke impressie en wordt wel de volledige ruimte ingenomen.

De rest van het complex is uitgevoerd in volgens de architect traditionele en regionale materialen als glas, baksteen en hardsteen. Daarnaast zijn deze natuurlijk goedkoop en makkelijk te verkrijgen in de omgeving.

Samenvattend heeft dit complex een passende sfeer om zich heen hangen, die bijdraagt aan de respect die de muziek verdient die daar wordt uitgevoerd.